

Escriure en la llengua dels fantasmes

ISAAC BASHEVIS SINGER

Reproduïm el discurs que Isaac Bashevis Singer va fer a Estocolm, el 10 de desembre de 1978, en rebre el Premi Nobel de Literatura.

Majestats, alteses reials, senyors i senyores,

Sovint la gent em pregunta: «Per què escrius en un idioma moribund?». Vull explicar-ho amb unes quantes paraules.

Primerament, m'agrada escriure històries de fantasmes i no hi ha res que encaixi més bé amb un fantasma que un idioma moribund. Com més mort està un idioma, més viu tenim el fantasma. Als fantasmes els encanta el jiddisch i, pel que sé, tots el parlen.

En segon lloc, no crec en els fantasmes i prou, sinó que també crec en la resurrecció. Estic convençut que un bon dia milions de cadàvers que parlen jiddisch s'aixecaran de llurs tombes i la primera pregunta que faran serà: «Hi ha cap llibre jiddisch nou per a llegir?». Per a ells el jiddisch no estarà mort.

Tercer, durant dos mil anys hom va considerar l'hebreu una llengua morta. Tot d'una va reviure. El que li va passar a l'hebreu li pot

passar al jiddisch un dia (tot i que no tinc ni la més lleugera idea de com tindrà lloc aquest miracle).

Encara hi ha un quart motiu (me-

nor) per a no abandonar el jiddisch i és aquest: el jiddisch potser es mor, però és l'única llengua que conec bé. El jiddisch és la meua llengua materna i una mare realment no mor mai.

Benvolguts, hi ha cinc-cents motius que em van dur a escriure per als nens però, per a no allargar-me, n'esmentaré tan sols deu. Número 1: Els nens llegeixen llibres, no pas ressenyes. Número 2: Els nens no llegeixen per trobar la seva identitat. Número 3: No llegeixen per alliberar-se de cap culpa, per sadollar cap set de rebel·lió, ni per desempallegar-se de cap alienació. Número 4: No fan servir psicologia per a res. Número 5: Detesten la sociologia. Número 6: No intenten entendre Kafka ni *Finnegan's Wake*. Número 7: Encara creuen en Déu, la família, els àngels, els dimonis, les bruixes, els follets, la lògica, la claredat, la puntuació, i més coses tan obsoletes com aquestes. Número 8: Els encanten les històries interessants, no pas els comentaris, les guies, ni els peus de pàgina. Número 9: Quan un llibre és avorrit, badallen a cor què vols, sense cap mena de vergonya ni de por de l'autoritat. Número 10: No esperen que el seu estimat escriptor redimeixi la humanitat. Tot i ser joves, saben que no té aquest poder. Només els adults tenen il·lusions tan infantils.

ISAAC BASHEVIS SINGER (1902-1991) va néixer a Radzymin (Polònia). Fill d'un rabí hassídic, va escriure sempre en jiddisch, com els seus dos germans. El 1935 va emigrar als EUA i es va establir a Nova York. Allà va col·laborar amb alguns diaris jiddisch. El 1978 va rebre el Premi Nobel de literatura. En català només en podem llegir el recull *A la llar d'un rabí* (1993).